

Život farností 9

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí a Lešná září 2008

V zemi Ducha svatého pod Jižním křížem

Na konci prázdnin se ohlížíme zpátky a vzpomínáme na to, co jsme prožili, a pokud jsme věřící děkujeme za to Pánu Bohu. Proto i já se chci podělit se čtenáři Života farností o vděčnou vzpomínku na prázdninové putování.

Nic není jako dřív, vše co jste znali se změnilo.

Tak začíná druhý díl Letopisů Nárnie – Princ Kaspián. Podobně je tomu i v životě člověka. Že někdy budu v Austrálii, to mě opravdu v minulosti nikdy nenapadlo. Ale

Pán má pro nás v životě připraveno n e j e d n o překvapení. Jde jen o to, a b y c h o m na základě minulosti

nevěřili v budoucnost takovým způsobem, že už ani Pán Bůh nemůže nic změnit k lepšímu a něčím nás překvapit.

Nástroje v Božích rukou.

Mnohokrát jsem si v Austrálii uvědomil, že toto vše mohu prožívat jen díky tomu, že Jan Pavel II. měl odvalu založit tradici, které se říká Světový den mládeže (WYD). Benedikt XVI. měl zase odvalu mladé lidí celého světa pozvat do Sydney, doslova

na konec světa. Díky Pane za tvé služebníky, kteří slyší tvůj hlas a mají odvalu říct Ano. Nauč to také každého z nás.

Moje cesty nejsou vaše cesty.

Původně jsme měli letět z Londýna do Melbourne. Všechno

se změnilo tím, že náš let zrušili a my letěli nejdříve do Tokia a pak teprve do Austrálie. Někdy i nepříjemná překvapení mohou

přinést pozitivní výsledky. Viděli jsme kousek Japonska a jsem za tento jednodenní výlet Pánu velmi vděčný.

Jediné zavazadlo, které nesmíš zapomenout, je láska, zpívá Bono. Tuto píseň skupiny U2 jsem si připomenul, když se nám ztratily kufry. Přesněji řečeno byly do Aus-

trálie dopraveny s několika denním zpožděním. Díky tomu jsme byli už i v Melbourne ubytování v rodinách a poznali jsme fantastické lidi. Já dostal kufr až po týdnu.

Zpívejte Hospodinu všechny národy.

Na své cestě jsme chtěli také evangelizovat, a tak jsme zpívali.

dokončení na straně 6

Rok sv. Pavla a biblické hodiny

Vážení farníci, před rokem, když jsem do Vaší farnosti nastupoval, jsem měl v úmyslu Vám nabídnout vyučování v křesťanské víře formou katechezí tajemství víry nebo biblických hodin. Myslel jsem především na mládež, lidi středního věku nebo seniory, kteří nenavštěvují tzv. neokatechumenátní hnutí, protože tam podle podaných informací mají svoji vlastní průpravu a specificky zaměřené katecheze, ke kterým však snad mají volný přístup jen ti, kteří do tohoto hnutí patří. Tehdy se to nepodařilo zrealizovat, ale nyní, když před nedávnem náš milý papež Benedikt XVI. vyhlásil Rok sv. Pavla a já pokračuji v pastorační službě ve vaší farnosti, jsem požádal opět pana faráře o tuto možnost obohatit vás v poznávání ‚tajů‘ křesťanské víry a bylo mně vyhověno. Nechtěl bych to dělat kvůli sobě, protože mně by zajímaly spíše některé speciální otázky, které se však řeší na akademické půdě vyšších ‚gradů‘ studia, ale především pro Vaše obohacení. Nyní už záleží jen na vašem zájmu, zda byste uvítali taková posezení třeba nad listy apoštola sv. Pavla a chtěli se trochu vzdělávat a upevňovat v naší víře, což by měla být povinnost pro každého věřícího. Mám pěkné vzpomínky z působení v předchozích farnostech, kde jsem velmi rád nejen vedl biblické hodiny a katecheze,

ale i vyučoval náboženství, a kde byli výborní posluchači a hodní i vzorní žáci. Moje představa by byla asi taková, že bychom se setkávali 1x za 14 dní ve čtvrtek nebo v pátek po mši sv. na faře, kde bychom si na pokračování přibližovali sv. Pavla, jeho život, apoštolské působení, dílo. Vždy bychom si něco řekli o konkrétním listě sv. Pavla, přečetli nějakou ukázkou z jeho epištol a třeba se i dotkli některých tajemství víry, související s Pavlovým a tedy křesťanským učením. Rád bych uvítal, kdyby to nemusel být jen můj monolog, vždyť se můžeme obohatit i vzájemně a také vytvořit společenství pravdy, započaté a ukončené modlitbou. Proto bych rád i touto formou pozval k těmto setkáním všechny lidi dobré vůle, mladé i starší, nevzdělané i vzdělané, z valašskomeziříčské farnosti i z těch okolních. Setkávání bude otevřené pro všechny, ale zvláště pro ty, kteří nejsou členy nějakého hnutí, ve kterém již mají specifické katecheze podle konkrétní spirituality a přitom touží po upevnění víry touto možností. Termín i téma setkání by bylo vždy oznámeno v ohláškách při nedělní mši svaté a pokud bude skutečný zájem, tak by mohlo pokračovat až do začátku letních prázdnin 2009.

P. Petr Klimeš

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Úcta k svatým

Úcta k svatým odpovídá hluboce potřebám naší lidské přirozenosti. Chceme uctívat hrdiny. Jelikož nemáme nikoho lepšího, obdivujeme se takzvaným ‚velikánům‘ – sportovcům, herečkám i diktátorům. Stavíme si lidi na podstavce, a to hlavně proto, abychom na nich obdivovali něco ze sebe samých.

Se světci je tomu zcela jinak. Na nich vidíme uskutečňování Božích plánů s námi všemi. Na nich se ukazuje, že Bůh – jak se modlíme – naši přirozenost podivuhodným způsobem stvořil, ale ještě podivuhodnějším způsobem obnovil v Kristu.

Norská spisovatelka Siegfried Undsetová, která dostala v roce 1928 Nobelovu cenu za literaturu, po své konverzi do katolické církve navštívila Řím. Tam prožila velikonoční svátky. Byly to pro ni prožitky velmi hluboké. Všeobecnost církve si tam živě uvědomila, právě když prožívala krásu a působivost článku víry o úctě k svatým.

Odpověď Siegfried Undsetové na všechnu slávu spojenou s udělením Nobelovy ceny pak byla vyjádřena dvěma činy, které ukazují její skutečnou velikost. Ukázala jimi, jak velice si váží daru víry. Vavřínový věnec laureátky dala na oltář Panny Marie v dominikánském kostele v Oslo. Peníze, které dostala, rozdělila na tři části. První byla určena fondu na pomoc zestárlým spisovatelům, druhá postiženým dětem a třetí pro náboženskou výchovu chudých dětí. Pro sebe si neponechala vůbec nic.

Bůh volá ke svatosti každého člověka. Cesta k ní je pro každého jiná. Při setkání s Marií a Martou ukázal Ježíš na dva bytostné postoje křesťanského života. Na jedné straně je to rozmluva s Bohem v modlitbě a v péči o sebe, na druhé straně činorodé nasazení pro bližního. Význam obou těchto složek potvrzují lékaři a psychologové, když mluví o zdravém životním rytmu.

Žádný člověk nemůže čerpat „živou vodu“ z pramene svého vlastního života. Každý pramen vysychá, není-li doplňován Bohem.

Vnější a rutinní věci zvládneme poměrně snadno: pracujeme, jíme, spíme, aniž k tomu potřebujeme pomoc od Boha. Ale jakmile jde o to, k čemu jsme stvořeni a co dává našemu životu skutečný smysl a hodnotu, tedy především o lásku, jsme bezmocní.

Bůh je láska. Dokud se mu neotevřeme tak, aby nás naplnil, vyjdou naše pokusy milovat naprázdno. Ale všude tam, kde opravdu existuje láska, je i On. Čím jsme Bohu přístupnější, tím patrnější je na nás jeho láska.

V evangeliích jsou zaznamenány dva příběhy o tom, jak jdou učedníci lovit ryby a nic nechytí, protože Mistr není s nimi. Teprve v okamžiku, kdy se objeví, naplní se sítě tak, že člun jde téměř ke dnu a sítě se trhají (*Lk 5, 5–6*), (*Jan 21, 3–6*).

Svatého života není možné dosáhnout vlastními silami: „Beze mne nemůžete udělat nic“ (*Jan 15, 5*). „Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat ho už ne“, říká sv. Pavel v listu Římanům (*Řím 7, 18*).

Krásně tuto skutečnost ilustruje také Antoine de Saint-Exupéry v knize *Válečný pilot*: „Katedrála je něco jiného než soubor kamenů. Kameny jsou zušlechtěny tím, že jsou to kameny katedrál.“

Zanedbali jsme Bytí. Semínko cedru, ať chce nebo nechce, stane se cedrem. Semínko pýru, ať chce nebo nechce, stane se pýrem. A člověk jde konec konců vždycky tam, kam tíhne. „Jenom když Duch se dotkne hlíny, může stvořit člověka.“

Svatost křesťana nezáleží tolik na lidských silách jako na Kristu a Duchu svatém. Svatost je účast na Kristově svatosti a na jeho Duchu. Sv. Pavel to vyjadřuje v listu Efesanům (*Ef 2, 11–19*): „Kdysi jste byli tmou, daleko od Boha – byli jste bez naděje... Vy, kdysi vzdálení, stali jste se blízkými Kristovou krví.“

Jak si vážíme daru víry? Jsme za ni opravdu vděční?

otec Jaroslav Kašpar

Slovo života

září 2008

„Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují.“ (*Lk 6, 27–28*)

„Milujte své nepřátele.“ To je skutečně velká výzva! Je to výzva, která převrací náš způsob myšlení a naléhá na nás, abychom zaměřili svůj život novým směrem. Nezasťírejme si, že se nás to netýká, že nemáme nějakého menšího či většího nepřítele...

Může jím být nesympatická paní za dveřmi sousedního bytu, známá svými pomluvami, které se raději vyhnu, mám-li s ní jet výtahem. Možná je to příbuzný, který se před třiceti lety dopustil krivdy na mém otci a já ho od té doby nezdravím. Snad sedí za tebou v lavici a ty jsi mu nikdy nepohlédl do očí, protože na tebe žaloval učitele. Pří-

padně je to dívka, kterou jsi měl tak rád, ale která tě nechala kvůli jinému. Nebo snad prodavač, který tě ošidil. Mohou to být ti, kteří nemají tytéž politické názory, o nichž proto mluvíš jako o nepřátelích... Jsou a vždycky byli i tací, kteří vidí nepřátele v kněžích a nenávidí církve.

Dobře, právě ty – a nekonečné množství dalších, které nazýváme nepřáteli – máme milovat. Máme milovat? Ano, máme milovat! A nemysleme si, že se z toho lacino dostaneme tím, že pocit nenávisti zaměníme za trochu příznivější postoj.

Žádá se mnohem víc. Poslouchej, co říká Ježíš: „Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují.“ Vidíš? Ježíš chce, abychom přemáhali zlo dobrem. Chce vyjádřit lásku konkrétními činy. Možná nás napadne, proč Ježíš takové přikázání dává. Ježíš chce, abychom se chovali jako Bůh, jeho Otec, který „dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým.“

Tak je to. Nejsme na světě sami: Máme Otce, kterému se máme podobat. A nejen to, Pán má právo na takové naše chování, protože když jsme ještě byli jeho nepřáteli, když jsme patřili zlu, On nás miloval jako první a poslal svého syna, aby za každého z nás strašlivým způsobem zemřel. „Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí...“

Dobře to pochopil i malý Afroameričan Jerry z Washingtonu, který byl díky vysokému IQ přijat do výběrové třídy, kde všichni ostatní žáci byli bílí. Ani jeho velké nadání nestačilo na to, aby ostatní pochopili, že je stejný jako oni. Jeho černá pleť rozněcovala všeobecnou nenávist, takže když si na Vánoce všichni vyměňovali dárky, Jerryho jednoduše ignorovali. Tehdy se s pláčem vrátil domů, ale pak si vzpomněl na Ježíšova slova: „Milujte své nepřátele.“ Po domluvě s maminkou koupil dárky a s láskou je rozdal svým „bílým bratřím“.

„Milujte své nepřátele... modlete se za ty, kdo vám ubližují.“ Jak hrozně se cítila Elisabetta, děvčátko z Florencie, když stoupala po schodech do kostela na mši a slyšela, jak se jí za zády posmívá skupinka jejích vrstevníků! I když se nejdřív chtěla ohradit, usmála se na ně, vstoupila do kostela a hodně se za ně modlila... Při odchodu z kostela ji zastavili a ptali se, proč se tak zachovala. Vysvětlila, že je křesťanka a měla by tedy každého milovat. Řekla jim to zapáleně se skutečným přesvědčením. Její svědectví bylo odměněno: Příští neděli je všechny uviděla jak v kostele sedí velmi pozorně v první řadě.

Takhle berou mladí Boží slovo. Proto jsou před Bohem velcí. Možná i v našem životě jsou situace, které je třeba napravit. Tím spíš, že budeme souzeni podle toho, jak soudíme druhé. Copak míru našeho soudu nedáváme každodenně do rukou Boha, když prosíme: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům?“ Milujme tedy své nepřátele! Jenom tak se mohou urovnat rozepře, odstranit překážky, může se budovat společenství. Je to pro nás tak těžké, tak namáhavé, že klesáme na mysl, když na to pomyslíme? Odvahu! Tím totiž vše nekončí. Naši lidskou snahu, náš malý díl pak největším dílem doplní sám Bůh a naše srdce zaplaví radost...

Chiara Lubichová

Charita informuje

Noclehárna pro lidi bez domova zahájila svou činnost dříve i díky podpoře Zlínského kraje - ten podpořil i nízkoprahové Denní centrum

 Charita Valašské Meziříčí provozuje a poskytuje mnoho potřebných služeb, mezi něž patří také nízkoprahové Denní centrum pro osoby bez domova, jehož součástí v jednom objektu je také noclehárna. „Noclehárna je určena všem, kteří ztratili střechu nad hlavou nebo ji dočasně nemají,“ vysvětluje vedoucí Denního centra a noc-

lehárny Hana Sulovská. Noclehárna je sezónním projektem Charity Valašské Meziříčí. Znamená to, že je otevřena od roku 2006, kdy byla poprvé uvedena do provozu, a to vždy v období od října do dubna. „Již od samého počátku projektu noclehárny nám pomáhá s jejím financováním také Zlínský kraj,“ uvádí Hana Sulovská a dodává: „Letos jsme velmi mile překvapeni, že nám Zlínský kraj poskytl dotaci ve výši 170 000 Kč právě na provoz nocležny, a proto jsme ji letos mohli otevřít již od 1. září a zároveň počítáme s tím, že bude v provozu až do konce května.“ První kontakt v nocleárně mají klienti zdarma. Za každý další zaplatí 30 Kč. „V ceně této částky je zahrnuto čisté lůžko a povlečení, přezůvky, pyžamo, sprcha, teplá polévka s chlebem a čaj,“ vypočítává vedoucí. Cílem Charity Valašské Meziříčí je, aby noclehárna fungovala nepřetržitě celý rok. Nocležna se nachází na Zámecké ulici v objektu Denního centra, mezi Mlékárnou a železničním přejezdem. Na provoz Denního centra získala Charita Valašské Meziříčí dotaci ve výši více jak půl milionu korun. „Chtěli bychom samozřejmě vyjádřit poděkování Zlínskému kraji i za tuto dotaci,“ zdůrazňuje Hana Sulovská. „Je nutné si uvědomit, že klienti u nás v Denním centru mohou využít služeb bezplatného odborného sociálního poradenství, kterým jim pomáháme mnohdy včlenit se do běžného života společnosti anebo minimalizovat jejich sociální odloučení.“ Během dne si klienti, kterých je v Denním centru stále mnoho, mohou vybrat jogurt, paštiku, chléb či rohlíky. Pracovníci Denního centra jim rádi nabídnou čaj nebo polévku. Samozřejmě je i to, že si za symbolický poplatek mohou klienti u nás kdykoliv nechat vyprat své oděvy a též se oholit či osprchovat. Součástí budovy je také Charitní šatník, kde si lidé bez prostředků mohou za symbolickou cenu nakoupit hezké věci, které Charitě darovali občané nejen z Valašského Meziříčí, ale i širokého okolí.

Mgr. Petr Liška

Další etapa rekonstrukce Azylového domu byla zdárně dokončena

Azylový dům pro matky s dětmi, který se nachází v prostorách Charity Valašské Meziříčí, v areálu bývalých kasáren, byl od poloviny května až do začátku července obložen lešením a vidět jste zde mohli stavební dělníky, kteří započali stavební práce, jež se nakonec vyšplhaly na částku přes jeden milion korun. Práce bylo mnoho – proběhlo zateplení fasády, které spočívalo v obložení celého domu zateplovacím polystyrénem, okna dostala zvenčí i zevnitř nové parapety a nakonec Azylový dům, v jehož přízemí sídlí i ředitelství Charity, dostal novou barevnou fasádu, která hezky a příjemně ladí s okolím.

Charita Valašské Meziříčí by touto cestou chtěla poděkovat všem sponzorům a dárcům za finanční či hmotné příspěvky, které nám na rekonstrukci poskytli, soukromým firmám, fyzickým osobám a také děkujeme za velmi kvalitní práci firmě pana Vlčka VOPS z Lačnova, která nám i matkám s dětmi udělala svou precizní práci velkou radost. Zároveň bychom chtěli poprosit všechny, kteří mají

možnost – jednotlivce i firmy – o finanční dar, neboť rekonstrukce byla finančně opravdu náročná. Děkujeme, s přáním dobra a pokoje

*Mgr. Zdislava Odstrčilová
ředitelka Charity Valašské Meziříčí.*

Centrum Amika zahájilo od září pravidelný provoz

Sociální služba určená lidem s duševním onemocněním zahájila od září opět činnost (dříve pod názvem Klub „Můžeš!“) v prostorách Charity Valašské Meziříčí v areálu bývalých kasáren.

Naším cílem je podporovat a aktivizovat klienty ve všech společenských oblastech a tím zvyšovat kvalitu jejich života. Klienti mohou navštěvovat centrum denních aktivit, které je otevřeno vždy v úterý a ve čtvrtek od 9 do 14 hodin. Zde jsme pro ně vytvořili možnost využití

volného času v dopoledních hodinách, navázání nových přátelství a především bezpečný pobyt v komunitě ostatních lidí. Mohou si také zvolit některý z volnočasových programů. V současné době to jsou tvořivé dílny, výuka angličtiny, výuka práce na PC, klub deskových her, pohybové aktivity a také možnost účasti na společných akcích, které plánujeme podle zájmu. Klientům je k dispozici také poradna sociálního pracovníka. Veškeré služby poskytujeme díky finanční podpoře z MPSV zdarma.

Pokud máte zájem, přijďte se podívat přímo do Centra Amika, nebo nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 605 478 445, či prostřednictvím elektronické pošty alice.zemanova@charita.cz, a my vám rádi poskytneme další informace.

Bc. Alice Zemanová

Milí spolufarníci,

rádi bychom se podělili o naše zážitky z 19. festivalu mládeže v „Medžu“. Na tuto pouť jsme se vydali v úterý 29. července spolu s mládeží z Valašského Meziříčí. Druhý den jsme se už koupali v Jaderském moři. Večer většina z nás pak postavila stany, které se staly naším dočasným domovem. A jelikož festival začínal až 1. srpna, volný den jsme využili k návštěvě blízkých vodopádů, kde jsme se taky vykoupli. Festival začal krásnou mší svatou, na které se představilo ve svém jazyce všech 60 přítomných národů. Byla to skutečně velkolepá akce, protože koncelebrovalo 440 kněží a celkový počet účastníků dosahoval až 30 tisíc. Po celosvětovém setkání mládeže v Sydney je to největší setkání na světě. Program vždy začal ranní modlitbou a následovalo svědectví, přednášky a písničky, při kterých jsme se pořádně rozhýbali. Večer pak mše svatá a vedená adorace. Mezi nejsilnější zážitky patřil noční světelný průvod městem a setkání s lidmi z Cenacola. Pondělí bylo vyhrazeno těmto bývalým narkomanům. Svědčili o tom, jak v komunitě našli svůj pravý smysl života. Na večer si pro nás připravili úžasné představení s motivy z Ježíšova života. Tento umělecký počín byl srovnatelný s profesionálními herci. Program nakonec vyvrcholil střední mší svatou na Křiževaci v 5 hodin ráno. Mnozí lidé a také my jsme tam rovnou přespali. Děkujeme všem, kteří si na nás vzpomněli v modlitbě. Máme spousty zážitků,

kteří slovy těžko popíšeme. Přivážíme si především radost a pokoj v srdci. Všem, kteří se cítí mladí, toto setkání určitě doporučujeme. Těšíme se na příští rok.

Vaše schola a Libor

Cesta do Medjugorje byla dlouhá co do vzdálenosti, ale rychle ubíhala. Měli jste totiž dobré řidiče. Líbil se mi program, který nabízel Jindráč. Byli jsme dvakrát u moře a také dvakrát u vodopádů. Co mě překvapilo úplně, byla skutečnost, že v „Medžu“ bylo na festivalu přítomno asi 30 tisíc lidí a 450 kněží a 52 tisíc sledovalo festival díky internetu.

Lukáš Horenský

V Medžugorji jsem byla poprvé. Vůbec jsem nevěděla co od toho mám čekat. Když jsem byla na zahajovací mši, byla jsem velmi překvapená, kolik mladých lidí se tu sešlo. Co mě nejvíc pobavilo, byly jeptišky tancující před oltářem. Na první pohled a dojem vládla dobrá atmosféra. Do „Medžu“ bych chtěla jet i příští rok. Díky ní jsem poznala spoustu nových přátel a lidí. Jsem ráda, že jsem tam byla. Byl to pro mě velký a nezapomenutelný zážitek.

Kláruš z Blatnice

Za dvě hodiny odjíždíme a já ještě nejsem sbalená! Snad to s Boží pomocí stihnu. Nachystat si věci, nacpat je do tašky a potom zjistit, že je vůbec nepotřebuji a to, co jsem si chtě-

la vzít, ale buďto je zapomněla nebo se to už nikam neveze. Holt cestovní šílenství ☺. Maminka smaží v kuchyni řízky (jsme přeci Češi, ne?), tatínek hledá můj spacák a karimatku po celém domě, sestra pomáhá s výběrem plavek, bratr mi nabíjí baterky do foťáku a já lítám od jedné skříně ke druhé a snažím se narvat ještě pár věcí do cestovní tašky-neúspěšně, je už plná.

Vyjeli jsme vstříc novým zážitkům a kamarádům, sluníčku, pohodě a hlavně Panně Marii Medžugorské. Cestu autobusem jsme si krátili modlitbou růžence, zpěvem, nějakým filmem či dokumentem a především povídáním a všeobecným veselím. Například :

–Pane Bože, co je to pro tebe tisíc let?

–Chvilíčka.

–A Pane Bože, co je to pro tebe tisíc dolarů?

–Penízek.

–Pane, prosím tě, dej mi peníze.

–Jistě, počkej chvilíčku.

Po příjezdu na místo jsme se ubytovali buďto do stanového městečka nebo do apartmánů. Potom jsme šli slavnostně zahájit 19. festival mládeže v Medžugorii. Program byl, ostatně jako každoročně, velmi pestrý a nabitý. Plno přednášek, modliteb, tance a zpěvu. Všude vládla pohodová atmosféra. Každý se na nás pěkně usmíval, a i když jazyková bariéra bránila v rozhovoru, tak vám všichni rozuměli. Vždyť jsme do Medžugorje přijeli za jedním cílem! Poklonit se Panně Marii.

Mě osobně se nejvíce líbilo silné svědectví Paddyho Kelly ze slavné rodinné skupiny The Kelly Family. Měl jako jediný z aktérů dvě přednášky a dokonce nám zahrál na

kytaru a zazpíval. To byl krásný, nezapomenutelný zážitek. Letos jsme navštívili komunitu Cenacolo, kde dva mladí kluci měli osobní svědectví. Připadalo mi to jako kdybych se ocitla v cizím světě. Ve vzduchu byl cítit klid, mír a celková vyrovnanost. Naplnilo mě to takovou radostí, že z ní žiji i v těchto chvílích ☺.

Takže si dovolím vás všechny, mladé v duchem, srdečně pozvat napřesrok do Medžugorje.

Verunka Matysková

Odkazy na kterých se můžete dozvědět více:

www.cenacolo.cz

www.youtube.com – do okénka pro vyhledávání zadejte Paddy Kelly, případně Medžu 2008

Pozdrav

Chvála Kristu, využívám možnosti, která mi byla nabídnuta, abych pozdravil všechny farníky z Valašského Meziříčí a okolí. Už je tomu víc jak rok, co jsem byl ustanoven do farnosti Březová u Uherského Brodu. Měl jsem velkou radost z toho, že na konci letošních prázdnin mě sem přijela navštívit část scholy SShalom. Bylo mi, jako bych se vrátil do kaplanských let... Doufám, že po tomto velkém povzbuzení budu moci pracovat na vinici Páně s větším elánem a radostí. Mládeži ze scholy SShalom jakož i všem ostatním vyprošuji hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie.

S pozdravem o. František Urban

Vzpomínky na letní tábor

Jako každé prázdniny, i letos jsme my, skautky a světlušky 7.oddílu strávily čtrnáct dní na táboře, uprostřed slovenské přírody. V polovině července jsme odjely na místo poblíž obce Selec, což je kousek od Trenčína. cesta to byla dlouhá a pro některé i náročná, ale protože jsme skautky, zvládly jsme to poměrně hravě. A večer už jsme mohly spatřit tábořiště, které jsme si za pomoci kluků postavili. Pec, kuchyň, stany a latrína. Nic jiného jsme k životu nepotřebovaly. Až v těchto situacích člověk zjistí, že mu stačí málo k tomu, aby mohl být spokojený.

I když tentokrát nám počasí moc nevyšlo, přešlo skoro pořád, přesto jsme neležely a udělaly jsme vše pro to, abychom mohly na tábor vzpomínat ještě hodně dlouho. každé z nás jistě utkvělo v paměti něco jiného, ale máme i spoustu společných zážitků. Byly jsme se podívat na trenčínském hradě, kde jsme si mohly zblízka prohlédnout

sokoly, měly jsme v táboře na návštěvě lišku, popíchaly nás vosy, hrály jsme skvělé scénky, některé z nás složily svůj slib světlušek či skautek. Také se za námi přijel podívat náš bývalý

lý pan kaplan otec František Urban. Strávil s námi víc než víkend a jistě se mu u nás líbilo. Slavily jsme s ním každý den mši svatou, hrály jsme proti němu turnaj v ringu a když už

bylo opravdu moc škaredě, hrál s námi Na faráře a ministranty. Asi není třeba dodávat, kdo tím farářem byl nejčastěji. Praxe se prostě nezapře ☺.

V blízkosti tábora se nacházel Inovec. Tato oblast je prý známá tím, že zde skoro pořád prší. Což jsme poznaly na vlastní kůži. Ale neodradilo nás to od toho, abychom se na něj nevypravily. Hledaly jsme na něm poklad, který tam údajně zanechal Bílý Otec. Asi se mu nelíbilo, že si pro něj chceme dojít, takže jsme v ten den zažily snad to nejhorší počasí, jaké jsme si mohly přát. Všude samé bláto a vítr. Všechny holky byly velice statečné, že se na cestu vydaly. A poklad samozřejmě získaly.

Největší poklad jsme však získaly tím, že jsme spolu mohly těch čtrnáct dní strávit, naučit se navzájem si pomáhat, být k sobě kamarádky, umět se rozdělit, i kdyby to mělo být jen o suché boty. Kdo čekal něco víc asi byl zklamáný.

Už se všechny těšíme na příští rok. Věříme také, že se k nám přidají nová děvčata, třeba ta, která by také chtěla něco takového prožít.

Ivana Malušková

SMS soutěž „Hrdinové NZ“

Soutěž proběhne během školního roku 2008–2009 a bude mít celkem 10 kol; každý měsíc jedno. Ten, kdo se bude chtít do soutěže zapojit, musí správně odpovědět na soutěžní otázky, které se budou týkat novozákonních postav daného měsíce. Soutěžní otázky budou od září 2008 aktuálně zveřejňovány na webových stránkách Centra pro katechezi Olomouc www.ado.cz/katechete, televize TV NOE www.tvnoe.cz a především v dětském časopise Nezbeda.

Každá soutěžní otázka má tři možnosti, z nichž vždy pouze jedna je správná. Tvar soutěžní SMS zprávy je tento: SOUTEZLNZ: a bez mezery písmena správných odpovědí (např. SOUTEZLNZ:bbacbaa). SMS se budou posílat na číslo 736 315 315. Z jednoho telefonního čísla je možné poslat vždy jen jednu SMS s odpovědí každý měsíc. Zveřejnění správných odpovědí a vylosování výherců bude každý měsíc vysílat TV NOE. Soutěžít se bude o zajímavé ceny.

Na soutěži „Hrdinové NZ“ spolupracují: Centrum pro katechezi Olomouc, Časopis Nezbeda a Televize NOE.

V zemi Ducha svatého pod jižním křížem

dokončení ze strany 1

Zpívali jsme na letišti, zpívali jsme na lodi, ve vlaku, v metru, na ulicích mezi mrakodrapy, v kostelích i na náměstích. A bylo vidět, že se to lidem líbí. Usmívali se, mávali nám a nejednou se ptali, odkud se vzalo tolik radosti.

Dobrovolníci.

Byli vidět všude, byli velmi ochotni poradit, pomoci. Bez nich by se tak náročná akce nemohla nikdy uskutečnit. Při pohledu na jejich nasazení jsem myslel na všechny kteří nám ve farnostech pomáhají a děkoval jsem za ně Bohu. Pane, rozdávej různé dary, charismata a služby, aby bylo co nejvíce těch, kdo jsou pro ostatní užiteční.

Opera v Sydney.

Stavba, která připomíná plachetnici. Je známá snad na celém světě. I tam jsem se dostal. Sestry Matky Terezy z Kalkaty si pronajaly jeden koncertní sál a v něm probíhal dnem i nocí výstav Nejsvětější svátosti oltářní. Ježíš nám otevírá dveře všude.

Díky!

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kdo nás doprovázeli modlitbou a pomohli i finančně. Otci Jaroslavovi bych chtěl poděkovat za nemalý příspěvek na letenku. Pokud se chcete podívat na některé fotografie, podívejte se na <http://idnes/rajce/lopavel>.

o. Pavel

Asistovaná reprodukce?

Člověk může být neplodný, i když přivede na svět děti, a naopak, může být velice plodný, i když nemůže mít děti fyzicky. Vždy, když trpělivou a velkorysou láskou dává jeden manžel vzniknout něčemu ve svém partnerovi (nápadu, naději, pomůže mu znovu najít důvěru, čelit bolesti), je takový pár plodný. Vždy, když tito přemohou lenost a únavu a cele se věnují pomoci trpícím, slabším (ve farnosti, v nějakém sdružení, v místní správě, v obecní radě...), zasévá plodnost do společenské tkáně nová semena, z nichž mohou vyrůst velké stromy. A co říci o plodnosti takového páru, který ráno vyjde z domu, bohatý pravou láskou, která ho den za dnem spojuje, a do svého pracovního prostředí přináší nadšení a tvořivost a velkoryse se podílí i na vytváření solidárních vztahů mezi kolegy, a bližními?

I přes tento dlouhý úvod je touha po vlastním dítěti legitimním přáním, vlastní přirozenosti člověka, ale za tímto cílem nelze jít jen kvůli vlastnímu uspokojení, či naplnění prázdnoty.

Pro náš život v páru i pro naši plodnost bude skutečným bohatstvím, pokud budeme na dítě čekat nesobecky. Pak je vítaný vědecký výzkum, který pomáhá početí nového života v mateřském lůně a respektuje nejhlubší význam sexuálního vztahu.

Techniky oplodnění in vitro tento význam deformují a kromě toho vybírají mezi embryi, čímž je redukuje na pouhé spotřební předměty. Zatímco totiž v přirozeném cyklu dozrává jenom jedno (výjimečně dvě nebo tři) vajíčko, při asistované reprodukci se vysokou dávkou hormonů docílí toho, že dozraje osm, někdy i více vajíček, ta se ženě odeberou a uměle oplodní spermii – buď partnera nebo neznámého dárce. Vzniká tedy více embryí, z nichž se vybí-

rají jen dvě až čtyři, podle mínění lékařů zdravá a dokonalá. Ta se vrátí do těla matky, zatímco ostatní končí ve výlevce nebo v mrazáku některé laboratoře, kde čekají na další manipulaci. Lze tedy pochopit, že hledání osobního štěstí i štěstí manželů těmito technikami představuje úbytek plodnosti našeho srdce.

Možná, že se pochopitelně čekání manželů stane z tohoto hlediska mnohem méně důležité, než čekání dítěte, odloženého v některém ústavu, které se každý den dívá skrz sklo často zavřených dveří a ptá se: Přijde dnes někdo i pro mne?

Maria a Raimondo Scotto

Ze zasedání pastorační a ekonomické rady farnosti Valašské Meziříčí

Dne 8. září 2008 zasedala pastorační a ekonomická rada farnosti Valašské Meziříčí.

V úvodu paní Marie Masaříková seznámila přítomné členy rady s výsledky hospodaření farnosti za období od konání poslední rady (konec dubna), a také s celkovým hospodařením od počátku letošního roku. Na nově zřízeném podúčetku, který je určen pro účel opravy varhan, je v současné době uloženo 197 000 Kč.

Ředitel ZŠ Salvátor Hynek Mikušek podal informaci radě o současné situaci na škole. Nový školní rok zahájilo v první třídě 14 dětí, takže škola zůstává početně na přibližně stejné úrovni jako loni. Během prázdnin bylo nutnou vyřešit několik personálních změn v pedagogickém sboru; některé paní učitelky odcházejí na mateřskou dovoleno, dále pak přizpůsobit pracovní úvazky tak, aby byly zajištěny všechny vyučovací nároky. Dále pokračují jednání vedení školy se zástupci města VM o přemístění školy. Poslední variantou – využití objektu bývalého potravinářského učiliště formou pronájmu či dokonce odkoupení nemovitosti – se rada města zabývala na svém zasedání dne 26. srpna, avšak bez výsledku. V závěru této části ředitel školy seznámil přítomné s nejbližšími akcemi, které ZŠ Salvátor připravuje: tradiční drakiáda na Velké Lhotě (27. září, od 11 hod.), posezení u cimbálky (7. listopadu), Živý Betlém na náměstí (21. prosince). V letošním školním roce oslaví škola Salvátor výročí 15 let od svého založení.

Ředitelka Charity VM Zdislava Odstrčilová podala stručnou informaci o dění v organizaci:

- Nastoupil nový zástupce ředitele Charity VM, který zastává v současné době funkci vedoucího úseku správy.
- Vzhledem k ukončení některých projektů financovaných z evropských zdrojů došlo k mírnému úbytku zaměstnanců – reorganizací, snížením úvazků, popř. odchodem z organizace (nyní zaměstnává Charita VM 37 celých úvazků).
- Byly dokončeny práce na budově – nové omítky, zateplení, instalace slunečních kolektorů s předpokladem citelné úspory nákladů na provozní energie.
- Od počátku září byla uvedena do provozu opět nocležna pro lidi bez domova (po letním přerušení); připravuje se investiční projekt – rekonstrukce stávajícího centra pro lidi

bez domova s cílem vybudovat zde funkční azylový dům pro muže.

- Paní ředitelka vyslovila pozvání pro všechny na taneční večer Charity, který se bude konat dne 27. 9. 08 v kulturním domě v Hrachovci a následující den na společnou mši svatou za Charitu a její zaměstnance.

Vít Žilinský předložil radě návrh na dokončení úprav bezprostředního okolí nově postaveného sociálního zázemí: jde zejm. o nový chodník ke vstupním dveřím, který je nutno položit do zimy kvůli zimní údržbě a bezpečnosti + estetické úpravy zeleně; dále navrhl, aby po provedení předávací revize elektrozařízení stavby byla ohlášena a realizována kolaudace.

Sylva Táborská informovala o termínu konání akce pro děti s názvem „Putování Starým zákonem“ dne 20. září – jde o etapovou soutěž v délce 4–5 km v obci Poličná, zaměřenou na poznání biblických postav a dějin.

Varhaník Bohumír Kratochvíl stručně zrekapituloval stav příprav ke generální opravě varhan s ohledem na stávající stav financí na účtu k tomuto účelu určeném. Ostatní členové rady doplnili informace o možnostech získání sponzorských příspěvků – dotací od města Valašské Meziříčí a v příštím roce také od Zlínského kraje.

Příští setkání členů pastorační a ekonomické rady bylo stanoveno na den 1. prosince 2008 v 18.30 hodin.

*zapsal Václav Dřímál, sekretář
(kráceno – pozn. redakce)*

Křest přijali

Lešná

Natálie Pavlíková
Lukáš Redl
Viktor Sommer

Tereza Jana Makinová
Tereza Marie Banašáková

Branky

Zdeněk Vojtěch Černocho
Miroslav Pala

Natalie Patricie Zdráhalová

Valašské Meziříčí

Beata Šoborová
Corinne Pelcová
Jindřich Gajdoš
Jolana Gajdošová
Markéta Marušáková
Tomáš Přádka
Adam Stodůlka

Johana Dominika Macháčová
Anna Marie Daňková
Kateřina Fojtíková
Vojtěch Skalka
Dominik Rafael Kopečný
Petr Macura
Marek Chudý

Svátost manželství přijali

Lešná

Karel Švancara Pavlína Čaputová
Lešná–Vysoká 29 Lešná–Vysoká 14
Josef Horák Zuzana Krutílková
Nový Jičín, Císařská 153 Starý Jičín–Janovice 65

Valašské Meziříčí

David Čepica Poličná 396	Veronika Vašíčková Hranická 290/3
Zdeněk Buchal Hustopeče nad Bečvou, Nová 297	Soňa Kocourková U Apolla 693/3
Antonín Skýpala Jarcová 110	Dana Janoušová Bystřička 314
Lukáš Valuch Sokolská 1089	Martina Chytilová Sokolská 1089
Jiří Dufek Branky 198	Kristýna Janišová Branky 198
Robert Šulák Nový Hrozenkov 710	Zdeňka Kovaříčková Smetanova 1151

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Vlasta Pavlišťáková *15. 2. 1931 +6. 6. 2008, Seifertova 702
František Kubját *28. 11. 1920 +9. 6. 2008, Mštěnovice 41
Jiřina Studená *1. 3. 1935 +11. 6. 2008, Vsetínská 64
František Měrka *29. 8. 1921 +19. 6. 2008, Zašová 221
František Křenek *27. 4. 1932 +18. 6. 2008, Hrachovec 225
Tomáš Spálovský *6. 6. 1940 +22. 6. 2008, Jičínská 718
Ludvík Juroška *14. 7. 1936 +24. 6. 2008, Podlesí 270
Oldřich Hradil *20. 5. 1935 +26. 6. 2008, J. K. Tyla 1212
Gabriel Bartošek *18. 2. 1928 +28. 6. 2008, J. K. Tyla 15
Zdeňka Hartmanová *7. 3. 1922 +28. 6. 2008, FM, Lískovecká 86
Marie Švajdová *1. 7. 1938 +1. 7. 2008, Blahoslavova 259/31
Hermína Gregorková *10. 5. 1922 +8. 7. 2008, Sklářská 187
Helena Kozderková *20. 3. 1921 +12. 7. 2008, Krátká 708
Božena Pipková *8. 4. 1919 +18. 7. 2008, Sklářská 604
Anna Hladilová *28. 9. 1937 +16. 7. 2008, Zašovská 174
Marie Vlčková *18. 11. 1912 +19. 7. 2008, Václavkova 535/2
Antonín Kuběna *23. 11. 1954 +26. 7. 2008, Palackého 11
Svatopluk Palát *13. 1. 1936 +3. 8. 2008, Krhová 172
Bohuslava Majorská *30. 10. 1938 +4. 8. 2008 Rož. p. R., Travinářská 776
František Kubečka *9. 5. 1916 +14. 8. 2008 Polášková 82/1
Augustin Majštiník *1. 8. 1942 +16. 8. 2008 Poličná 23
Josef Sulovský *5. 11. 1944 +20. 8. 2008 Jablůnka 346
František Juráň *5. 6. 1929 +23. 8. 2008 Křikovská 55
Jan Hreha *4. 11. 1928 +25. 8. 2008 J. K. Tyla 418
Marie Janošková *13. 12. 1940 +30. 8. 2008 1. Máje 1035
Josef Nový *7. 7. 1923 +28. 8. 2008 Kelč, Na Špici 197
Božena Mitášová *9. 10. 1916 +4. 9. 2008 Poličná 167

Lešná

František Podmol *11. 5. 1929 +26. 7. 2008, Perná 7
Helena Grygaříková *9. 10. 1932 +8. 8. 2008 Lešná 44
František Kulajda *22. 6. 1934 +29. 8. 2008 Perná 59
Žofie Kurovcová *20. 6. 1922 +3. 9. 2008 Lhotka nad Bečvou 6

Branky

Vojtěch Němec *2. 12. 1928 +24. 6. 2008, Police 5

Pozvánka

Jsme skautky a světlušky ze 7. oddílu VM a chceme mezi sebe pozvat nová děvčata.

Scházíme se pravidelně na schůzkách v klubovně, učíme se novým věcem, hrajeme si, ale také chodíme na výle-

ty a mnoho dalšího. Prázdniny patří tábora, na který pak vzpomínáme po celý rok. Jeden takový jsme prožily i letos a jak se nám povedl, si můžete přečíst v tomto vydání Života farností.

Je-li ti víc než 6 let a chceš-li se k nám připojit, přijď v úterý v 15.30 hodin do skautské klubovny na faře. Těšíme se na tebe.

Ivana Malušková

Mariánské informace

- Ve dnech 4.–5. října 2008 proběhne v ČM Fatimě Kocliřov Mariánská konference Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Součástí bude také Mariánský seminář ve dnech 2.–5. října. Na hlavní den konference v sobotu 4. října pojedou autobus jako v minulých letech za předpokladu, že se přihlásí zájemci.
- Je znovu možnost přijmout v rodinách na tři až čtyři dny putovní sochu Panny Marie Fatimské. Zájemci ať se mi nahlásí na faře.

Václav Chládek

**Charita Valašské Meziříčí
vás srdečně zve na**

Taneční večer s cimbálovou muzikou Jasan a DJ Jarek,

který se uskuteční dne 27. září 2008
od 20 hodin v kulturním domě v Hrachovci.
Bohaté občerstvení zajištěno.

Vstupné 80,- Kč

Předprodej vstupenek v Knihkupectví Adamec
nebo na ředitelství Charity VM, Kpt. Zavadila 1345,
u Mgr. Petra Lišky, telefon 571 619 981.

Svou účastí a zakoupením vstupenky
podpoříte naše projekty.

Zlínský kraj

Život farností číslo 6, ročník XV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřimal, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 22. června 2008.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>